

PREDLOŽITEV DAVČNEGA OBRAČUNA DAVKA OD DOHODKOV PRAVNIH OSEB ZA LETO 2007 – ZA PODJETJE V LIKVIDACIJI

Pojasnilo DURS, št. 4200-45/2009-2, 20. 2. 2009

Likvidacijski upravitelj je za podjetje X d.d. v likvidaciji dne 8. 12. 2008 prejel vabilo za predložitev davčnega obračuna davka od dohodkov pravnih oseb za leto 2007. Njegovo mnenje je, da izhodišča iz poziva ne ustrezajo dejanskemu stanju njegovega podjetja, ki je bilo dne 6. 8. 1998 v sodni register vpisano z nazivom X d.d. v likvidaciji. Zato je podal ugovor, v katerem navaja, da njegovo podjetje v likvidaciji ne opravlja nobenih proizvodnih dejavnosti in drugih sprotnih poslov. Da sta likvidatorja kot dobra gospodarja takoj po začetku postopka likvidacije oddala nepremičnino in premoženje v najem z namenom udenarjenja in ohranjanja oziroma povečanja likvidacijske mase. Poleg tega pa podjetje v likvidaciji opravlja le še prodajo oziroma udenarjenje premoženja. Meni, da ti posli ne pomenijo nadaljevanja opravljanja dejavnosti oziroma opravljanja drugih sprotnih poslov. Zato naj za podjetje X d.d. v likvidaciji ne bi bil zavezujoč šesti odstavek 368. člena Zakona o davčnem postopku – ZDavP-2 (Uradni list RS, št. 117/06, 24/08 – ZDDKIS in 125/08). Prilaga tudi [pojasnilo DURS v zvezi z obdavčitvijo podjetja v postopku redne likvidacije, št. 4201-26/2007-2 z dne 17. 6. 2008.](#)

Na njegov ugovor odgovarjamo naslednje:

DURS je v svojem pojasnilu, ki ga likvidacijski upravitelj navaja kot dodaten argument, da mu davčnega obračuna za podjetje X d.d. v likvidaciji za leto 2007 ni treba predlagati, dejansko za davčnega zavezanca v likvidaciji, ki je navajal, da le prodaja premoženje oziroma ga skuša udenariti, navedel naslednje: »V skladu s prvim odstavkom 368. člena Zakona o davčnem postopku – ZDavP-2 (Uradni list RS, št. 117/06) mora davčni zavezanec, nad katerim se začne postopek likvidacije, davčnemu organu predložiti davčni obračun po stanju na dan pred začetkom likvidacijskega postopka. Za davčnega zavezanca, ki po začetku likvidacijskega postopka ne nadaljuje, ali spet ne začne proizvajati oziroma opravljati drugih sprotnih poslov, je to zadnji davčni obračun, ki ga davčni zavezanec v likvidaciji (zanj likvidacijski upravitelj) predloži davčnemu organu. Glede na vaše navedbe, da v likvidacijskem postopku le prodajate premoženje oziroma ga skuša udenariti, to vsekakor ne pomeni, da nadaljujete opravljanje dejavnosti oziroma da opravljate druge sprotne posle, zato vam dodatnega davčnega obračuna ne bo treba predlagati. Čas poteka postopka likvidacije do njegovega zaključka je namreč namenjen prav prodaji in udenarjenju premoženja, izterjavi terjatev in poplačilu upnikov.»

V primeru podjetja X d.d. v likvidaciji pa, kot navaja likvidacijski upravitelj, podjetje ne opravlja proizvodnih dejavnosti in drugih sprotnih poslov, sta pa likvidatorja takoj po začetku postopka likvidacije, kot dobra gospodarstvenika, oddala nepremično in premoženje v najem z namenom udenarjenja in ohranjanja oziroma povečevanja likvidacijske mase. Oddajanje nepremičnega in premoženja v najem šteje med opravljanje drugih sprotnih poslov, saj se pri tem ustvarjajo (novi) prihodki iz naslova oddajanja premoženja v najem. Prav tako oddajanja premoženja v najem ne moremo obravnavati kot udenarjenje premoženja. Pod izrazom udenarjenje premoženje, ki ga je DURS uporabil v prej navedenem dopisu, je namreč mišljeno spreminjanje materialnega premoženja v denarno obliko, kamor pa oddajanje premoženja v najem ne sodi.

To pomeni, da je likvidacijski upravitelj za podjetje X d.d. v likvidaciji, za katerega teče likvidacijski postopek že od leta 1998, v skladu s šestim odstavkom 368. člena ZDavP-2, dolžan predlagati davčni obračun za posamezno davčno obdobje, na dan pred sprejetjem poročila o poteku likvidacijskega postopka in razdelitvi premoženja, oziroma na dan pred potrditvijo osnutka za glavno razdelitev s strani likvidacijskega senata, pa bo dolžan sestaviti tudi končni davčni obračun.